

Damanhur nije legendarno učilište misterija u drevnom Egiptu koje je danas samo još jedan od gradova u pijesku, već mala grupacija u talijanskim Alpama koju krase podzemni *Hram čovječanstva*

, remek djelo umjetnosti i duhovnosti. Povijest je ovog zdanja kao i cijele komune koja funkcionira kao prava mala kneževina, blago rečeno, čudesna.

Tek kada su 1992. godine specijalci potpomognuti sa šest helikoptera na anonimnu prijavu upali u podzemno zdanje koje je grupa ljudi u živoj stijeni iskapala najmanje jedno desetljeće, saznalo se da netko u zapuštenoj dolini Valchusiella, daleko od očiju znatiželjnika, obnavlja pet tisuća godina staru egipatsku tradiciju. Hram se sastoji od sedam velikih prostorija iskopanih u živoj stijeni *milonita*, a zapravo se radi o trodimenzionalnom prikazu cijele povijesti čovječanstva, one fizičke i one duhovne. Da bi se iskopalo nešto tako kolosalno kao splet podzemnih hodnika, dvorana i tajnih prolaza poput Hrama čovječanstva trebalo je primitivnim alatima ukloniti čak 4.000 kubičnih metara čvrste stijene, da se o doradi zidova, stropova i podova i ne govori. Jednu od dvorana krase najveći u svijetu poznati strop izrađen u tehnici *tiffany*

, površine čitavih 115 kvadratnih metara. Pri ulasku u ovaj jedinstveni svjetski kompleks doslovce zastaje dah.

Ivor Zidarić i tata i sin Plečko na ulazu u državicu Damanhur

Hram je centralni dio zajednice koja broji oko 400 stalnih članova, ima vlastiti ustav, zastavu, grb, novac *creditos* a imala je nekoć i putovnice koje su u međuvremenu izbačene iz uporabe. Sve funkcionira na principu potpune usklađenosti s prirodom, te učenja esoterične fizike osnivača komune Oberta Airaudija ovdje poznatijeg kao Falco. Falco je kreirao svijet iz snova, zajednicu koja cijeni svaki život, od najsitnije biljčice do svih životinja, a ljubav prema čovjeku i životu slavi uzimajući imena ugroženih vrsta, pa se, primjerice, Splićanka koja nas je vodila po Damanhuru zvala "ris", odnosno, na talijanskom, Lince. Ovdje je pet godina, udaje se ovih dana i opuštena je i sretna.

Presjek kroz podzemni Hram čovječanstva u Damanhuru

PUTUJU U PROŠLOST

Damanhurijanci su planetarnu slavu stekli nakon što se pročulo da mogu putovati kroz Vrijeme! Unutar Hrama još uvijek postoji prostorija iz koje su "skokove" u prošlost, kako kaže legenda, jer se, u budućnost ne može putovati, pojedinci obavljali relativno često. Falco je sretao neke vrhunske fizičare koji, dakako, nisu prihvaćali ovako fantastične mogućnosti ali nisu propuštali ni priznati da ovaj čovjek pokazuje zavidno poznavanje znanstvenih teza. Mit koji privlači mnoge govori o nečemu što zaista pripada u područje fantastike. Naime, navodno je Falco samom sebi iz budućnosti, još dok je bio dječak, donio knjige u kojima su pisala sva složena znanja budućnosti koja će jednog dana ovaj svijet izbaviti od katastrofe u koju srlja. Meni je pojasnio da postoje više vrste vremenskih linija, a jedna od njih je zapravo cijela dimenzija koju nastavaju bića s kojima je moguće doći u kontakt. *Vrijeme se može zgusnuti, komprimirati* - kaže ovaj mistik iz talijanskih brda -

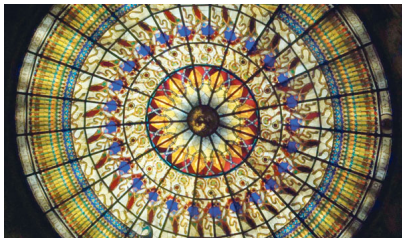
a ni ne teče uvijek ravnomjerno prema naprijed. Postoji složeni odnos naše svijesti i percepcije i Vremena samog...

Dok govori, Falco ne oklijeva. Odmah pronalazi odgovor na svako pitanje. Ugodan je, smiren i skroman. A i ako slušamo neke od današnjih autoriteta nuklearne fizike, poput recimo Michia Kakua, mnogo toga o čemu govori Falco postaje moguće. Problem je u tome da govorimo o teško predvidivoj budućnosti pa se danas svi zadovoljavaju tim kompromisnim terminom *esoterične fizike*

. Nekoliko magistara astrofizike koji ovdje žive i po napucima Falca istražuju granice ljudskih mogućnosti spoznaje, dokazuje da se ne radi o dokonoj grupici koja se zadovoljava jednostavnim objašnjenjima.

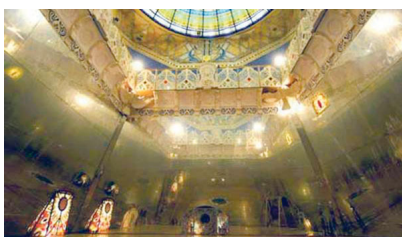
RELIGIJE SU PODRUČJA SVIJESTI

Jedna od sjajnih zamisli Oberta Airaudija je da *sve religije prošlosti i sadašnjosti zapravo predstavljaju određena područja svijesti*. Zato u hodnicima Hrama nalazimo niše s prikazima nekih zaboravljenih božanstava, poput jedinog poznatog muškog boga Mjeseca Sina, iz drevnog Sumera. Tu je i jedino žensko božanstvo Sunca u povijesti, Amaterasu, iz japanske shintoističke religije. Onaj tko makar malo poznaje psihoanalizu shvatiti će da je riječ u balansiranju energija u kolektivnoj svijesti čovječanstva i osvješćivanju ljudskih potencijala. Moju pretpostavku potvrđuje i lik žene čiji je smrtni grijeh nedostatak svjesnosti, a nalazi se na podu tzv. Dvorane metala.

Najveći strop u tiffay tehnici na svijetu, čudesne ljepote. Nalazi se u Hramu čovječanstva

Vanjski dio ove mini-državice prostire se okolnom prirodom, a tu možete naći komplicirane sunčane satove, kućice na drveću, elektronske uređaje za snimanje impulsa koji dolaze od drveća i pretvaraju se u dopadljivu glazbu. Tu su i rekonstrukcije prastarih hramova u kojima se i danas obavljaju iste ceremonije koje bude sjećanja na već potisnute dijelove sjećanja cijele vrste. Svaki je dijelić Damanhura, onaj podzemni koji služi i kao neka vrsta vremenske kapsule i onaj iznad, kreiran s posebnim značenjem. Šetnja zonom koja se doima kao krajolik iz sna pruža jedinstven osjećaj ispunjenosti i harmonije. U ponudi je niz različitih tečajeva, od onih za samorazvoj do posve praktičnih, zanatskih. Ovdašnji višegodišnji stanovnici, koji i dalje grade podzemni hram, posjeduju izvanredne sposobnosti izrade kamenih intarzija i keramike, a iznenađuje i njihovo izvanredno poznavanje ekološke i organske poljoprivrede.

Dvorana ogledala unutar Hrama čovječanstva

Damanhurijanci su konstruirali osobite bakrene spirale, *selfice*, te ucrtali detaljne mape *sinkroni stičkih linija*

oko cijelog svijeta. Ta su mjesta najpogodnija za življenje a dvije su točke najjače - Hram čovječanstva, ovdje, pedesetak kilometara sjeverno od Torina i neka nenastanjena spilja u tibetanskom gorju. Šuška se da je na tom mjestu još uvijek skrivena grupa lama fantastične starosti, u dubokoj meditaciji koju ne prekida desetljećima.

PREDANOST UMJETNOSTI I ČUDNOVATIM EKSPERIMENTIMA

Poznavanje suptilnih energija Prirode, pridavljenih civilizacijskim šokovima i blokiranih strahovitim stresom koje današnje društvo producira, ovdje je od primarne važnosti kako bi se shvatio smisao postojanja na Zemlji. Da bi se taj proces poticao što više, jak se naglasak stavlja na umjetnost. Falco je odličan slikar fascinantnog stila čiji su svi radovi rasprodani unaprijed. Motivi za njegove slike nadiru iz njegove unutrašnjosti, svijeta obojenog fantastičnim bojama i prepunog pozitivnih emocija. Ne voli govoriti o nekoj definiranoj svrsi života kakvu bi zastupala neka vjera, iako se unutar zajednice i dalje odvijaju čudnovati eksperimenti sa stanicama raka, a postoji i odjel koji se bavi molekularnom biologijom. Načuo sam da se radi nekog razloga umjetno pokušava načiniti životinjsko meso!

Kuće Damanhuraca su označene kipovima i prikazima biljaka i životinja

Ovdje obitelji moraju živjeti zajedno, više njih, i tako prakticirati toleranciju, a svaki se brak provjerava nakon pola godine kako bi se vidjelo da su odnosi skladni. Dakako, zajednica je otvorena i svatko može iz nje izaći ukoliko se ne može uklopiti u sistem za koji kažu da funkcioniše na 24 razine, a napreduje se radom i uklopljenošću u Damanhur. Mnogo je ovdje tajni, a poneka procuri. Tako tvrde da Falco zna pravu svrhu izgradnje egipatskih piramida koje su bile učilišta u kojima se čovječja svijest mogla odvojiti od tijela i u periodu od svega tri dana

Autor Mr. Drago Plečko

Subota, 19 Siječanj 2013 15:55 - Ažurirano Četvrtak, 24 Siječanj 2013 20:17

---

naučiti nešto za što bi normalno bilo potrebno dvije godine! Na sitne provokacije o glasinama koje se o Damanhuru šire ovaj 57-godišnjak uz smijeh odmahuje rukom. Ma kako nemoguća učenja Damahurijanaca izgledala, u kontaktu s njima se ne osjeća ni najmanja doza fanatizma, propovijedničkog nasilja ili nečeg nezdravog.

Bazen s vodom označen likovima životinja i demona drevnih religija

I samo nekoliko dana u ozračju svijeta daleko od uvriježenih vrijednosti naše svakodnevice izuzetan su doživljaj koji se ne zaboravlja. Kako bi se cijenilo jedan svjetonazor toliko drukčiji od onih koje srećemo, ne moramo ga nužno prihvatiti u cjelini. Kada smo u suton napuštali dolinu na čijem se vrhu nalazi Hram čovječanstva, osjećao sam se bogatijim za jedno, rekao bih, snažno duhovno iskustvo.